

[Johan Nielsen]

forståelse, som man har vist før, også på disse områder.

Jeg tror, det var i nytårstalen, at statsministeren talte om den kolde tid, vi lever i. Det er rigtigt, at vi lever i en kold tid. Vi har mærket det så hårdt i den sidste tid. Vi har mærket, hvordan terrorister farer frem med vold. Og så kan man kun være taknemlig for, at vi lever i Danmark, at det er lidt anderledes her, end det er andre steder. Men alligevel er det ligesom om man mærker et pust af den kolde tid også inde i dette høje ting. Jeg har været glad for at være medlem af folketinget. I mange år har jeg været lykkelig for det, men jeg er ikke så sikker på, at jeg er så lykkelig for det mere. Jeg synes, at den kolde kynisme præger ikke blot det ene parti her i tinget, men den sniger sig også ud til andre partier.

Jeg må sige, at jeg var dybt, dybt skuffet i sin tid, da man sendte en så nobel mand som hr. Normann ud i den kolde sne. Jeg var dybt skuffet over de angreb, som f.eks. hr. Orla Møller var ude for. Jeg har været endnu mere skuffet over, at der ikke var ét eneste medlem af det høje ting, som rørte en lillefinger, dengang man kastede hr. Lysholt Hansen ud for ulvene. Vi er mange her i tinget, som kender ham som en dygtig mand, som en hæderlig mand, som en begavet politiker, og så blev han fremstillet som en pimper af allerværste slags. Lad gå, at han måske havde sagt et eller andet ikke så velovervejet ord, lad gå med det, men hvem af os er pletfri? Måske burde han selv have forsvaret sig, men det gjorde han altså ikke. Han blev fældet efter det system, som blev beskrevet i den tyske læsebog, man anvendte, da jeg læste til præliminæreksamen. Der stod om en dreng, som fangede mus, og hans kammerat spurgte ham: »Hvor mange mus har du fanget?« Han svarede: »Når jeg har fanget den, som jeg nu lurer på, og så to til, så har jeg 3.«

Jeg er ked af, at vi har været så usolidariske over for hinanden i den sidste tid her i tinget.

Ellefsen (V):

Når et folketingsmedlem fra Færøerne kommer op på denne talerstol, er det som regel for at gøre bemærkninger til det samarbejde, der er mellem Danmark, Grønland og

Færøerne. Der har fra de færøske medlemmer gennem årene lydt såvel positive som kritiske bemærkninger. Jeg har før fremsat mine principielle synspunkter med hensyn til samarbejdet mellem de enkelte rigsdelle. Jeg er positivt indstillet over for opretholdelse og udbygning af dette samarbejde.

De sidste år har i særlig grad været præget af forhandlinger om, hvilke rettigheder færøske fiskere kan få i fremmede farvande, og om, hvilke rettigheder fremmede fiskere skal have i færøske farvande. Man er nået til resultater med hensyn til fiskeriaftaler mellem Færøerne og praktisk talt alle de lande, hvor færinger har haft fiskeriinteresser. Det, som jeg personlig – og sammen med mig mange færinger – var særlig spændt på, var, hvordan færinger er stillet på den ene side over for resten af riget, Danmark og Grønland, og på den anden side over for EF. Efter min bedste overbevisning har vi i overensstemmelse med hjemmestyreloven af 1948 såvel rettigheder som forpligtelser over for Danmark og Grønland, som ikke burde kunne tilsidesættes som følge af Danmarks og Grønlands indtræden i EF. Dette forhold gør sig efter min mening også gældende med hensyn til fiskerirettigheder. Den sidst indgåede aftale med EF, som er godkendt af forhandlingsdelegationerne, og som er accepteret af Færøernes lagting, udviser ikke synlige tegn på, at der er tale om, at færinger har særlige rettigheder i danske og grønlandske farvande som følge af, at vi i overensstemmelse med hjemmestyreordningen af 1948 er danske statsborgere. Af den nævnte fiskeriaftale med EF fremgår, så vidt jeg kan se, at Færøerne er tredjeland, også når det drejer sig om fiskeri i danske og grønlandske farvande.

Ud fra det, jeg tidligere har fremført her i folketinget, og ud fra det, jeg igen i dag har ført frem, så kan det ikke undre nogen, at jeg er skuffet over det resultat, man nåede frem til i forhandlingerne med EF. Jeg er overbevist om, at denne skuffelse deles af de allerfleste færinger.

Det, jeg her har sagt, skal i og for sig ikke tages som en protest over for regering og folketing. Protesten har jeg afleveret i Færøernes lagting. Mit parti, sambandspartiet, stemte ikke for fiskeriaftalen med EF. Ikke desto mindre blev aftalen godkendt af et flertal i lagtinget, og dermed har Færøerne ac-